

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi extinsă)

1 martie 2023 *

„Dumping – Importuri de anumite materiale țesute sau cusute din fibre de sticlă originare din China și din Egipt – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/492 – Taxă antidumping definitivă – Calcularea valorii normale – Articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2016/1036 – Eroare vădită de apreciere – Prejudiciu – Calcularea marjei de subcotare”

În cauza T-301/20,

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, cu sediul în Ain Soukhna (Egipt),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, cu sediul în Ain Soukhna,

reprezentate de B. Servais și V. Crochet, avocați,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de P. Němečková și G. Luengo, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Tech-Fab Europe eV, cu sediul în Frankfurt am Main (Germania), reprezentată de L. Ruessmann și J. Beck, avocați,

intervenientă,

TRIBUNALUL (Camera întâi extinsă),

compus din domnii H. Kanninen, președinte, și M. Jaeger și doamnele N. Póltorak, O. Porchia și M. Stancu (raportoare), judecători,

grefier: doamna M. Zwodziak-Carbonne, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 23 martie 2022,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamantele, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (denumită în continuare „Hengshi”) și Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (denumită în continuare „Jushi”), solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/492 al Comisiei din 1 aprilie 2020 de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibre de sticlă originare din Republica Populară Chineză și din Egipt (JO 2020, L 108, p. 1) în măsura în care le privește (denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare atacat”).

I. Istoricul litigiului

- 2 Hengshi și Jushi sunt două societăți constituite în conformitate cu legislația Republicii Arabe Egipt. Ambele aparțin grupului China National Building Material (CNBM). Activitatea reclamantelor constă în producția și exportul, printre altele, de anumite materiale țesute și/sau cusute din fibră de sticlă (denumite în continuare „GFF”) vândute în special în cadrul Uniunii Europene.
- 3 În perioada de anchetă (de la 1 ianuarie la 31 decembrie 2018), Jushi a produs atât GFF, cât și semitorturi din fibră de sticlă (denumite în continuare „GFR”), principala materie primă utilizată pentru producerea de GFF. Jushi a utilizat GFR produse în regie proprie pentru fabricarea de GFF, dar a vândut de asemenea GFR unor clienți independenți, atât în Egipt, cât și în străinătate, precum și societății Hengshi. Aceasta din urmă a fabricat GFF din GFR cumpărate de la Jushi, precum și de la o altă societate afiliată și de la o societate independentă, ambele cu sediul în China.
- 4 Jushi a vândut GFF în mod direct unor clienți independenți din Egipt și din Uniune. Ea a exportat de asemenea GFF pentru trei clienți afiliați din Uniune, și anume Jushi Spain SA, Jushi France SAS și Jushi Italia Srl. În plus, Jushi a vândut GFF în Uniune prin intermediul unei societăți afiliate cu sediul în afara Uniunii, Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co. Ltd.
- 5 Hengshi nu a vândut GFF pe piața egipteană. Ea a vândut GFF în Uniune în mod direct unor clienți independenți, precum și prin intermediul unei societăți afiliate stabilite în afara Uniunii, Huajin Capital Ltd.
- 6 În urma unei plângeri depuse la 8 ianuarie 2019 de intervenientă, Tech-Fab Europe eV, în numele unor producători ce reprezentau peste 25 % din producția totală de GFF a Uniunii, în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21, denumit în continuare „regulamentul de bază”), Comisia Europeană a deschis o anchetă antidumping privind importurile în Uniune de GFF originare din China și din Egipt. La 21 februarie 2019, Comisia Europeană a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2019, C 68, p. 29).
- 7 Astfel cum reiese din considerentul (52) al regulamentului de punere în aplicare atacat, produsele care fac obiectul anchetei antidumping constau în materiale țesute sau cusute din semitorturi sau fire din fibră de sticlă cu filament continuu, cu sau fără alte elemente, cu excepția produselor

impregnate sau preimpregnate (pre-preg) și cu excepția țesuturilor cu ochiuri deschise cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și cu o greutate mai mare de 35 g/m², originare din China și din Egipt, încadrate la data faptelor la codurile NC ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 și ex 7019 90 00 (codurile TARIC 7019390080, 7019400080, 7019590080 și 7019900080).

- 8 Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2018. Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului și a legăturii de cauzalitate a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și sfârșitul perioadei de anchetă.
- 9 La 8 aprilie 2019, reclamantele au depus răspunsurile lor la chestionarul antidumping, precum și răspunsurile la anexa I la chestionarul societăților lor afiliate.
- 10 La 16 mai 2019, Comisia a deschis o anchetă separată antisubvenție privind importurile în Uniune de GFF originare din China și din Egipt (denumită în continuare „ancheta antisubvenție paralelă privind GFF”). La 7 iunie 2019, Comisia a deschis de asemenea o anchetă antisubvenție privind GFR (denumită în continuare „ancheta antisubvenție paralelă privind GFR”).
- 11 Comisia a efectuat vizite de verificare la sediile reclamantelor, precum și la sediile societăților afiliate ale acestora. Reclamantele au prezentat, la 30 mai 2019, observații suplimentare în urma acestor vizite.
- 12 La 19 decembrie 2019, Comisia a comunicat faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să instituie măsuri antidumping definitive la importurile de GFF originare din China și din Egipt (denumite în continuare „comunicarea finală”). La 9 ianuarie 2020, reclamantele și-au prezentat observațiile cu privire la această comunicare. La 16 ianuarie 2020 a avut loc o audiere privind comunicarea menționată la sediul Comisiei. În aceeași zi, reclamantele au transmis în scris observații suplimentare.
- 13 La 10 februarie 2020, Comisia a publicat un document de comunicare finală suplimentară (denumit în continuare „comunicarea finală suplimentară”). Această comunicare ținea seama de anumite argumente comunicate de reclamante cu privire la comunicarea finală. Reclamantele au depus observații cu privire la comunicarea finală suplimentară la 13 februarie 2020. La 17 februarie 2020 a avut loc o audiere privind comunicarea menționată la sediul Comisiei.
- 14 La cererea reclamantelor, consilierul-auditor a efectuat la 25 februarie 2020 o audiere ulterioară.
- 15 La 1 aprilie 2020, Comisia a adoptat regulamentul de punere în aplicare atacat. Regulamentul menționat instituie o taxă antidumping definitivă de 20 % la importurile de GFF efectuate de reclamante în Uniune.

II. Concluziile părților

- 16 Reclamantele solicită Tribunalului:
  - anularea regulamentului de punere în aplicare atacat;
  - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;

– obligarea intervenientei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

17 Comisia, susținută de intervenientă, solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca nefondată;

– obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

18 În susținerea acțiunii formulate, reclamantele invocă două motive. Acestea sunt întemeiate, primul, pe faptul că metodologia urmată de Comisie pentru stabilirea costului de producție al GFF ale Hengshi, a costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale (denumite în continuare „costurile VAG”) și a profitului care trebuie luat în considerare pentru calcularea valorii sale normale construite încalcă articolul 2 alineatul (5), articolul 2 alineatele (3), (6), (11) și (12), precum și articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază și, al doilea, pe faptul că metodologia urmată de Comisie pentru calcularea marjelor de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative ale reclamantelor încalcă articolul 3 alineatele (1), (2), (3) și (6), precum și articolul 9 alineatul (4) din acest regulament.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (5), a articolului 2 alineatele (3), (6), (11) și (12), precum și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază

19 Acest motiv este împărțit în cinci aspecte.

Cu privire la primul aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază

20 Reclamantele susțin în esență că raționamentul urmat de Comisie pentru a nu ține seama de costul GFR care figurează în documentele contabile ale Hengshi încalcă articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază. În opinia lor, această dispoziție nu prevede, în ceea ce privește a doua condiție enunțată, un criteriu referitor la condiții de concurență deplină și nu permite Comisiei să aprecieze caracterul rezonabil al costurilor, în special ale GFR, legate de producția și de vânzarea produsului în cauză, și anume GFF, care sunt consemnate în documentele contabile ale Hengshi.

21 Această interpretare ar fi confirmată, în primul rând, de cea pe care Organul de soluționare a litigiilor al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) a dat-o articolului 2.2.1.1 din Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului general pentru tarife și comerț 1994 (GATT) (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping din 1994”), în al doilea rând, de principiul interpretării restrictive a excepțiilor prevăzute de dreptul Uniunii și, în al treilea rând, de contextul în care a fost adoptat articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, precum și de obiectivele urmărite de acest regulament.

22 Comisia, susținută de intervenientă, contestă aceste argumente.

- 23 Trebuie amintit că, în ipoteza în care Uniunea a înțeles să execute o obligație specifică asumată în cadrul OMC sau în ipoteza în care actul Uniunii face trimitere în mod expres la dispoziții precise din acordurile OMC, este de competența instanței Uniunii să controleze legalitatea actului Uniunii în cauză în raport cu normele OMC (Hotărârea din 14 iulie 2021, *Interpipe Niko Tube și Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Comisia*, T-716/19, EU:T:2021:457, punctul 95).
- 24 Prin articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, Uniunea a intenționat să execute obligațiile specifice pe care le prevede articolul 2.2.1.1 din Acordul antidumping din 1994 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 februarie 2013, *Acron/Consiliul*, T-118/10, nepublicată, EU:T:2013:67, punctul 66).
- 25 Rezultă că dispozițiile regulamentului de bază, în măsura în care corespund unor dispoziții ale Acordului antidumping din 1994, trebuie interpretate, în măsura posibilului, în lumina dispozițiilor corespunzătoare din acest acord, astfel cum sunt interpretate de Organul de soluționare a litigiilor al OMC (a se vedea Hotărârea din 14 iulie 2021, *Interpipe Niko Tube și Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Comisia*, T-716/19, EU:T:2021:457, punctul 98 și jurisprudența citată).
- 26 Articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază are următorul cuprins:
„Valoarea cheltuielilor se calculează în mod normal pe baza registrelor contabile ale părții care face obiectul examinării ei, cu condiția ca aceste registre să respecte principiile contabile general acceptate ale țării respective și să țină seama în mod rezonabil de cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului respectiv.”
- 27 Din modul de redactare a acestei dispoziții reiese că documentele contabile ale părții care face obiectul anchetei constituie sursa privilegiată de informații pentru stabilirea costurilor de producție ale produsului în cauză și că utilizarea datelor care figurează în documentele respective constituie principiul, în timp ce adaptarea sau înlocuirea lor pe baza altor informații rezonabile reprezintă excepția. Ținând seama de principiul potrivit căruia o derogare sau o excepție de la o regulă generală trebuie interpretată restrictiv, este necesar să se considere că regimul de excepție care rezultă din articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază trebuie interpretat în mod restrictiv (a se vedea Hotărârea din 3 decembrie 2019, *Yieh United Steel/Comisia*, T-607/15, EU:T:2019:831, punctul 66 și jurisprudența citată).
- 28 În ceea ce privește sarcina probei privind existența unor elemente care justifică aplicarea articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază, este obligația instituțiilor, atunci când apreciază că trebuie să excludă costurile de producție cuprinse în documentele contabile ale părții care face obiectul anchetei pentru a le înlocui cu un alt preț considerat rezonabil, să se bazeze pe dovezi sau cel puțin pe indicii care să permită stabilirea existenței factorului în temeiul căruia se efectuează ajustarea (a se vedea Hotărârea din 3 decembrie 2019, *Yieh United Steel/Comisia*, T-607/15, EU:T:2019:831, punctul 67 și jurisprudența citată).
- 29 Pe de altă parte, trebuie amintit de asemenea că, în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile dispun de o putere largă de apreciere, datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le examineze. Prin urmare, controlul aprecierilor acestor instituții efectuat de instanța Uniunii se limitează la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere. Acest control jurisdicțional limitat se extinde în special la alegerea între diferite metode de calcul al

marjei de dumping și la aprecierea valorii normale a unui produs (a se vedea Hotărârea din 3 decembrie 2019, Yieh United Steel/Comisia, T-607/15, EU:T:2019:831, punctul 68 și jurisprudența citată).

- 30 În lumina acestor considerații trebuie analizat prezentul aspect al primului motiv.
- 31 În primul rând, trebuie arătat că articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază nu exclude posibilitatea Comisiei de a nu ține seama de costurile consemnate în documentele contabile ale părții care face obiectul anchetei atunci când prețul materiei prime utilizate pentru fabricarea produsului în cauză nu este stabilit în condiții de concurență deplină.
- 32 În această privință, după cum arată de altfel părțile, Organul de soluționare a litigiilor al OMC a considerat, în cadrul interpretării articolului 2.2.1.1 din Acordul antidumping din 1994, că este posibil să se constate că documente contabile care respectă principiile de contabilitate general acceptate nu reflectă în mod rezonabil costurile asociate cu producția și cu vânzarea produsului examinat dacă, de exemplu, tranzacțiile care implică anumiți factori de producție asociați cu fabricarea și vânzarea produsului examinat nu se desfășoară în condiții de concurență deplină [a se vedea în acest sens raportul Organului de apel al OMC în cauza „Uniunea Europeană – Măsuri antidumping instituite asupra biomotorinei din Argentina” (WT/DS 473/AB/R), adoptat la 26 octombrie 2016, punctul 6.33].
- 33 Totuși, astfel cum s-a amintit la punctul 28 de mai sus, atunci când consideră că trebuie să nu țină seama de costurile de producție cuprinse în documentele contabile ale părții care face obiectul anchetei pentru a le înlocui cu un alt preț considerat rezonabil, Comisia are obligația să se bazeze pe dovezi sau cel puțin pe indicii care să permită stabilirea existenței factorului în temeiul căruia se efectuează ajustarea.
- 34 În această privință trebuie să se constate că, în considerentul (312) al regulamentului de punere în aplicare atacat, Comisia a observat că prețurile la care Hengshi achiziționa GFR de la Jushi erau în mod consecvent și substanțial sub prețurile la care Jushi vindea același produs clienților independenți care interveneau pe piața egipteană. Având în vedere diferența considerabilă dintre aceste prețuri, Comisia a concluzionat în mod corect că prețurile plătite de Hengshi societății Jushi nu puteau fi considerate ca fiind stabilite în condiții de concurență deplină. Desigur, aceste prețuri erau profitabile pentru Jushi, însă nu reflectau prețurile pieței din Egipt. Astfel cum reiese din dosarul depus la Tribunal, costurile declarate de Hengshi pentru GFR erau net inferioare, și anume cu aproximativ [confidențial]¹ %, celor aplicate de Jushi în cazul cumpărătorilor independenți din Egipt, aspect pe care reclamantele nu îl contestă.
- 35 Pentru a justifica faptul că o asemenea diferență de preț nu era suficientă pentru a permite Comisiei să considere că prețurile GFR consemnate în documentele contabile ale Hengshi nu fuseseră stabilite în condiții de concurență deplină și că, din acest motiv, era necesar să nu fie luate în considerare, reclamantele au susținut că, întrucât Jushi vânduse GFR societății Hengshi cu un profit de [confidențial] %, aceste documente iau în considerare în mod convenabil și suficient costul GFR. În plus, Comisia ar fi admis deja, în special în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 360/2014 al Comisiei din 9 aprilie 2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de ferosiliciu originar din Republica Populară Chineză și din Rusia, în

¹ Date confidențiale oculte.

urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului (JO 2014, L 107, p. 13), că tranzacțiile între părțile afiliate pot fi făcute fără realizarea unui profit.

- 36 Aceste argumente nu pot fi totuși admise.
- 37 În ceea ce privește, *primo*, marja de profit pe care Jushi ar fi obținut-o din vânzările sale de GFR către Hengshi, trebuie arătat, asemenea Comisiei, că obținerea unui profit nu permite în mod automat să se concluzioneze că o tranzacție a avut loc în condiții de concurență deplină. În plus, trebuie să se constate că această marjă de profit era net inferioară celei realizate cu cumpărători independenți.
- 38 În ceea ce privește, *secundo*, referirea la Regulamentul de punere în aplicare nr. 360/2014, trebuie amintit că legalitatea unui regulament de instituire a unor taxe antidumping trebuie apreciată în raport cu normele de drept și în special cu dispozițiile regulamentului de bază, iar nu pe baza practicii decizionale anterioare a Comisiei [a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 octombrie 2016, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul, T-351/13, nepublicată, EU:T:2016:616, punctul 107].
- 39 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia a doua condiție enunțată la articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază nu privește caracterul rezonabil al costurilor, ci mai degrabă „fiabilitatea” documentelor contabile ale părții care face obiectul anchetei, trebuie să se constate că o astfel de interpretare ar împiedica în cele din urmă recurgerea la valoarea normală construită în ipoteza în care, în special, costurile de producție sunt afectate de o situație specifică a pieței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 februarie 2013, EuroChem MCC/Consiliul, T-84/07, EU:T:2013:64, punctul 59).
- 40 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia interpretarea lor referitoare la articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază ar fi confirmată de contextul în care a fost adoptată această dispoziție, precum și de obiectivele urmărite de regulamentul menționat, trebuie arătat că, deși este adevărat, astfel cum arată acestea, că articolul 2 alineatul (5) nu conține dispoziții exprese privind caracterul rezonabil al costurilor angajate între părți afiliate, contrar celor care figurează la articolul 2 alineatul (1) al treilea paragraf, precum și la articolul 4 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din regulamentul de bază, respectiva împrejurare nu este suficientă pentru a demonstra că legiuitorul Uniunii a avut intenția de a exclude această circumstanță în cazul aplicării articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- 41 În această privință trebuie subliniat mai întâi că, așa cum s-a arătat la punctele 31 și 32 de mai sus, articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază nu împiedică Comisia să nu țină seama de costurile consemnate în documentele contabile ale părții care face obiectul anchetei atunci când prețurile materiei prime utilizate pentru fabricarea produsului în cauză nu par a fi stabilite în condiții de concurență deplină din cauza unei relații intragrup. În continuare, după cum arată în mod întemeiat Comisia, dispozițiile articolului 2 alineatul (1) al treilea și al patrulea paragraf din regulamentul de bază, care fac referire în mod explicit la situațiile în care prețurile sunt afectate din cauza relației intragrup, servesc drept bază pentru celelalte dispoziții ale articolului 2, referitoare la valoarea normală, inclusiv pentru cele prevăzute la articolul 2 alineatul (5). În sfârșit, articolul 4 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din regulamentul de bază nu este relevant în cadrul interpretării contextuale a articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din același regulament, în măsura în care privește nu stabilirea existenței unui dumping, ci mai

degrabă definirea industriei Uniunii în cadrul stabilirii existenței unui prejudiciu. Astfel, după cum reiese din considerentul (10) al regulamentului de bază, referirea la părțile afiliate cu exportatorii a fost introdusă de legiuitorul Uniunii pentru a le exclude pe acestea din noțiunea de „industrie a Uniunii”.

- 42 Având în vedere cele de mai sus, Comisia a putut, așadar, să considere, fără a săvârși o eroare de drept și nici o eroare vădită de apreciere, că, dat fiind că prețul GFR care figura în documentele contabile ale Hengshi nu era stabilit în condiții de concurență deplină, nu se putea considera că acesta ținea seama în mod rezonabil de costurile de producție și de vânzare ale produsului în cauză și că, în consecință, trebuia să se efectueze ajustarea sa (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 februarie 2013, Acron/Consiliul, T-118/10, nepublicată, EU:T:2013:67, punctul 53).
- 43 Prin urmare, se impune respingerea primului aspect al primului motiv.

Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere

- 44 Reclamantele susțin în esență că Comisia a săvârșit erori vădite de apreciere în aplicarea articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază atunci când, în cadrul analizei condițiilor de concurență deplină, a comparat prețurile de vânzare aferente GFR ale Jushi facturate Hengshi și, respectiv, unor clienți naționali independenți fără a lua în considerare toți factorii relevanți legați de vânzările în cauză, cum ar fi diferența semnificativă în ceea ce privește volumul vânzărilor de GFR realizate de Jushi cu clienți naționali independenți și cu Hengshi, precum și plata taxelor vamale aplicabile în cazul Jushi pentru vânzările de GFR acestor clienți naționali independenți.
- 45 Comisia, susținută de intervenientă, contestă aceste argumente.

– Cu privire la eroarea vădită de apreciere referitoare la volumul vânzărilor

- 46 De la bun început trebuie amintit că aspectul dacă un preț este practicat în cadrul unor operațiuni comerciale normale depinde și de alte condiții ale unei tranzacții care pot influența prețurile practicate, precum volumul tranzacției, obligațiile suplimentare asumate de părțile la aceasta sau termenul de livrare. În cadrul acestei aprecieri, care trebuie efectuată de la caz la caz, instituțiile trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți și toate împrejurările specifice referitoare la vânzările în cauză (Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctul 30).
- 47 Totuși, pentru a stabili săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite în aprecierea faptelor de natură să justifice anularea deciziei atacate, elementele de probă prezentate de reclamantă trebuie să fie suficiente pentru a priva de plauzibilitate aprecierile faptelor reținute în această decizie (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul, T-444/11, EU:T:2014:773, punctul 62 și jurisprudența citată).
- 48 În speță, trebuie arătat că critica reclamantelor referitoare la diferența semnificativă în ceea ce privește volumul vânzărilor de GFR realizate de Jushi cu clienți naționali independenți și cu Hengshi se întemeiază în esență, pe de o parte, pe argumentul potrivit căruia ar fi logic ca volumul vânzărilor să aibă o influență asupra prețului practicat față de clienți și, pe de altă parte, pe faptul că rata de reducere aplicată de Jushi în cazul Hengshi pentru vânzările de GFR a fost influențată de volumul acestor vânzări.

- 49 În ceea ce privește, în primul rând, argumentul potrivit căruia ar fi logic ca volumul vânzărilor să aibă o influență asupra prețului practicat față de clienți, trebuie să se constate că, deși prin jurisprudența citată la punctul 46 de mai sus s-a admis că volumul tranzacțiilor poate influența prețul unui produs, o astfel de apreciere trebuie efectuată de la caz la caz, ținând seama de toți factorii relevanți și de toate împrejurările speciale referitoare la vânzările în cauză. Prin urmare, o asemenea afirmație nu este suficientă în sine pentru a justifica, fără dovada că Jushi aplicase rate de reducere clienților săi în funcție de volumul vânzărilor de GFR, săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere în cadrul analizei sale cu privire la condițiile de concurență deplină prin neluarea în considerare a volumului vânzărilor de GFR ale Jushi.
- 50 În ceea ce privește, în al doilea rând, argumentul reclamantelor privind rata de reducere aplicată de Jushi în cazul Hengshi pentru vânzările de GFR, trebuie arătat că niciun element din dosarul depus la Tribunal nu permite stabilirea faptului că pretinsa rată de reducere aplicată de Jushi în cazul Hengshi nu este specifică și că nu se aplică exclusiv vânzărilor de GFR între aceste două societăți. În plus, așa cum arată Comisia, reclamantele nu au prezentat niciun element care să permită stabilirea faptului că o asemenea rată de reducere bazată pe volumul vânzărilor ar fi aplicabilă sau este aplicată tuturor cumpărătorilor, iar nu numai în cazul Hengshi.
- 51 Având în vedere considerațiile enunțate la punctele 49 și 50 de mai sus, trebuie să se concluzioneze că reclamantele nu au prezentat, așadar, elemente de probă suficiente, conform jurisprudenței citate la punctul 47 de mai sus, pentru a priva de plauzibilitate aprecierile faptelor reținute în regulamentul de punere în aplicare atacat, în special în considerentul (320) al acestuia, care au condus la refuzul de a ține seama de volumul vânzărilor de GFR ale Jushi societății Hengshi în cadrul analizei condițiilor de concurență deplină.
- 52 Pe de altă parte, trebuie respinsă și cauza de inadmisibilitate referitoare la argumentul Comisiei care figurează în memoriul în apărare potrivit căruia trebuia să se ia în considerare procentajul global de vânzări realizate cu clienții naționali independenți pentru toate produsele pentru a stabili dacă prețurile erau comparabile. Astfel, acest argument nu constituie decât un element de context prezentat de Comisie în memoriul său în apărare, în lumina căruia ar trebui interpretată critica reclamantelor referitoare la volumul vânzărilor. Or, trebuie amintit că cuprinsul unui memoriu în apărare urmărește în special clarificarea, pentru Tribunal, a contextului de fapt și de drept al cauzei supuse judecății, în cadrul căruia se înscrie decizia în litigiu și pe care Tribunalul nu îl cunoaște, spre deosebire de părțile în litigiu. De altfel, absența, într-o decizie care face obiectul unei acțiuni în anulare, a unor elemente contextuale care sunt ulterior aduse la cunoștința Tribunalului în cadrul prezentării de către o parte a împrejurărilor în care s-a petrecut litigiul cu care a fost sesizat nu poate prin ea însăși să demonstreze o neîndeplinire a obligației de motivare a deciziei în litigiu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 martie 2007, France Télécom/Comisia, T-340/04, EU:T:2007:81, punctul 79). Rezultă că împrejurarea că acest argument nu a fost invocat în faza administrativă nu are nicio consecință în speță.
- 53 Având în vedere cele de mai sus, prezenta critică trebuie respinsă.

– *Cu privire la eroarea vădită de apreciere referitoare la plata taxelor vamale*

- 54 În ceea ce privește plata taxelor vamale aferente factorilor de producție ai GFR, pe de o parte, reclamantele invocă încălcarea dreptului la apărare, întrucât Comisia nu le-ar fi comunicat în comunicarea finală sau în comunicarea finală suplimentară intenția sa de a nu ține seama de plata taxelor vamale menționate din cauza lipsei probelor. Pe de altă parte, ele invocă încălcarea

obligăției de diligență, în măsura în care Comisia ar fi trebuit să utilizeze din proprie inițiativă dovada plății acestor taxe vamale de care dispunea în cadrul anchetei antisubvenție paralele pentru GFR sau cel puțin să le solicite să prezinte această probă în cadrul anchetei antidumping.

- 55 În ceea ce privește încălcarea dreptului la apărare, trebuie amintit că respectarea acestui drept, care are o importanță fundamentală în procedurile de anchete antidumping, presupune că întreprinderilor interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își prezinte în mod util punctul de vedere asupra caracterului veridic și pertinent al faptelor și împrejurărilor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (a se vedea Hotărârea din 14 iulie 2021, *Interpipe Niko Tube și Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Comisia*, T-716/19, EU:T:2021:457, punctul 209 și jurisprudența citată).
- 56 Existența unei neregularități în ceea ce privește respectarea acestui drept nu poate conduce la anularea unui regulament prin care se instituie o taxă antidumping decât în măsura în care există posibilitatea ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit, afectând astfel în mod concret dreptul la apărare al părții în cauză. Totuși, nu i se poate impune acestei părți să demonstreze că decizia Comisiei ar fi fost diferită, ci doar că o asemenea ipoteză nu este complet exclusă, având în vedere că partea menționată și-ar fi putut realiza mai bine apărarea în lipsa neregularității procedurale denunțate (a se vedea Hotărârea din 14 iulie 2021, *Interpipe Niko Tube și Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Comisia*, T-716/19, EU:T:2021:457, punctul 210 și jurisprudența citată).
- 57 În speță, din dosar reiese că, în cursul procedurii administrative, reclamantelor li s-a oferit posibilitatea de a-și exprima în mod util punctul de vedere asupra caracterului veridic și pertinent al faptelor și împrejurărilor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta, în măsura în care ele au putut prezenta observații atât cu privire la comunicarea finală, cât și cu privire la comunicarea finală suplimentară. Într-adevăr, în acest context reclamantele și-au exprimat dezacordul cu privire la faptul că Comisia nu luase în considerare existența unor taxe vamale pe care Jushi trebuia să le plătească pentru vânzările de GFR clienților naționali independenți.
- 58 În plus, în măsura în care reclamantele critică faptul că nu au fost ascultate în mod specific cu privire la intenția Comisiei de a nu ține seama de plata taxelor vamale, este suficient să se amintească faptul că dreptul de a fi ascultat este aplicabil în ceea ce privește toate elementele de fapt sau de drept care constituie temeiul actului decizional, dar nu și în ceea ce privește poziția finală pe care administrația intenționează să o adopte (a se vedea Hotărârea din 14 iulie 2021, *Interpipe Niko Tube și Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Comisia*, T-716/19, EU:T:2021:457, punctul 211 și jurisprudența citată). Pe de altă parte, nu se poate reproșa Comisiei că nu a ascultat reclamantele în mod specific cu privire la intenția sa de a nu ține seama de plata taxelor vamale, deși o asemenea plată nici măcar nu fusese efectuată la momentul la care reclamantele și-au prezentat observațiile referitoare la comunicarea finală și la comunicarea finală suplimentară. Astfel, după cum reiese din dosar, această plată a fost efectuată la 27 februarie 2020, în condițiile în care termenul pentru prezentarea observațiilor cu privire la comunicarea finală suplimentară era stabilit la 13 februarie 2020.
- 59 Prin urmare, Comisia nu a încălcat dreptul la apărare al reclamantelor.

- 60 În ceea ce privește încălcarea obligației de diligență, trebuie amintit că, deși revine, desigur, Comisiei, în calitate de autoritate care realizează ancheta, sarcina de a stabili existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu, nu este mai puțin adevărat că, în măsura în care nicio dispoziție din regulamentul de bază nu îi conferă acesteia puterea de a constrânge părțile interesate să participe la anchetă sau să prezinte informații, această instituție este tributară cooperării voluntare a părților respective pentru a-i furniza informațiile necesare [a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 decembrie 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punctul 54 și jurisprudența citată].
- 61 Astfel, finalitatea anchetei antidumping constă, pentru instituțiile Uniunii, în căutarea unor elemente de probă obiective, prin utilizarea instrumentelor puse la dispoziția lor prin regulamentul de bază și pe baza unei cooperări voluntare a operatorilor economici, și anume în special răspunsurile la chestionarul antidumping, eventualele verificări la fața locului și observațiile persoanelor interesate cu privire la documentele de informare, pentru a stabili existența unui eventual dumping, după determinarea valorii normale a produsului în cauză, în conformitate cu articolul 2 din regulamentul de bază (Hotărârea din 3 decembrie 2019, Yieh United Steel/Comisia, T-607/15, EU:T:2019:831, punctul 133).
- 62 În acest context, revine instanței Uniunii sarcina să se asigure că instituțiile au ținut seama de toate împrejurările relevante și că au evaluat elementele dosarului cu toată diligența necesară pentru a se putea considera că valoarea normală a fost stabilită în mod rezonabil (a se vedea Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, T-249/06, EU:T:2009:62, punctul 41 și jurisprudența citată).
- 63 Din jurisprudența citată la punctele 60-62 de mai sus rezultă că, deși este adevărat că Comisia trebuie să desfășoare ancheta în mod diligent și să ia în considerare toate împrejurările relevante pentru stabilirea valorii normale, ea este tributară cooperării voluntare a părților care fac obiectul anchetei pentru a-i furniza informațiile necesare.
- 64 În speță, revenea, așadar, reclamantelor sarcina de a prezenta elementele de probă pe care le considerau relevante pentru anchetă, în momentul în care au susținut că Comisia ar fi trebuit să ia în considerare faptul că prețul de vânzare al GFR facturat de Jushi unor clienți naționali independenți includea o sumă care acoperea taxele vamale aplicabile la importurile de factori de producție. Or, așa cum reiese din dosarul depus la Tribunal, în special din observațiile prezentate de reclamante cu privire la comunicarea finală și la comunicarea finală suplimentară, acestea nu au prezentat niciodată în cadrul anchetei antidumping nicio dovadă că au plătit asemenea taxe. De altfel, după cum s-a constatat la punctul 58 de mai sus, o astfel de plată nici măcar nu fusese efectuată la momentul la care reclamantele și-au prezentat observațiile cu privire la comunicarea finală și la comunicarea finală suplimentară. Documentul care atestă plata taxelor vamale de care se prevalează acestea a fost prezentat Comisiei, în cadrul anchetei antisubvenție paralele privind GFR, la 18 martie 2020, fapt care a fost de altfel confirmat de reclamante în ședință. Așadar, reclamantele nu pot beneficia de propria neglijență reproșând Comisiei că nu a ținut seama de un element de probă pe care ele aveau tot interesul să îl prezinte și pe care nu l-au prezentat.
- 65 Pe de altă parte, reclamantele nu pot susține în mod întemeiat în replică faptul că Comisia ar fi putut utiliza din proprie inițiativă documentul menționat prezentat în cadrul anchetei antisubvenție paralele privind GFR.

66 Într-adevăr, articolul 29 alineatul (6) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 55) prevede următoarele:

„Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu pot fi utilizate decât în scopul în care au fost cerute.”

67 Or, din această dispoziție rezultă că Comisia nu se poate prevala din proprie inițiativă, în cadrul unei anchete antidumping, de o probă prezentată în cadrul unei anchete antisubvenție paralele. Prin urmare, în speță, revenea reclamantelor sarcina de a renunța la garanția prevăzută la acest articol și de a solicita ca o astfel de probă să fie admisă și în cadrul anchetei antidumping.

68 În plus, contrar celor susținute de reclamante, mențiunea din considerentul (268) al regulamentului de punere în aplicare atacat privind numerele de control al produselor (denumite în continuare „NCP”) din ancheta antisubvenție paralelă referitoare la GFF, precum și utilizarea anumitor răspunsuri ale reclamantelor la chestionarul antidumping în scopul acestei anchete antisubvenție nu demonstrează nicidecum afirmația acestora potrivit căreia Comisia se putea prevala de informațiile dintr-o anchetă antisubvenție paralelă în cadrul anchetei antidumping. Astfel, pe de o parte, după cum reiese din considerentul (276) al regulamentului de punere în aplicare atacat, Comisia a putut utiliza informațiile referitoare la NCP din ancheta antisubvenție paralelă cu privire la GFF doar pentru că producătorul-exportator chinez în cauză renunțase la garanția prevăzută la articolul 19 alineatul (6) din regulamentul de bază, precum și la articolul 29 alineatul (6) din Regulamentul 2016/1037 și solicitase ca informațiile corecte referitoare la NCP colectate în cursul anchetei antisubvenție paralele cu privire la GFF să fie utilizate ca fiind cele mai bune informații disponibile în ancheta antidumping. Pe de altă parte, din scrisoarea din 24 mai 2019 prezentată de reclamante în anexă la replică reiese că utilizarea anumitor răspunsuri ale acestora la chestionarul antidumping în vederea anchetei antisubvenție paralele privind GFF fusese solicitată din propria lor inițiativă.

69 Având în vedere cele de mai sus, a doua critică trebuie respinsă și, în consecință, al doilea aspect al primului motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al treilea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază

70 Prin intermediul celui de al treilea aspect al primului motiv, pe de o parte, reclamantele reproșează Comisiei încălcarea articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, întrucât, pentru a ajusta costul GFR ale Hengshi, a recurs la excepția prevăzută de această dispoziție și a ajustat respectivele costuri pe baza „oricăror alte informații rezonabile”, în loc să facă o ajustare „pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară”, în special pe baza costurilor suportate de Jushi, care este singurul alt producător de GFR din Egipt, pentru producția de GFR menționate. Pe de altă parte, reclamantele reproșează Comisiei încălcarea obligației de motivare, întrucât nu ar fi explicat în regulamentul de punere în aplicare atacat motivul pentru care ar fi recurs la o astfel de excepție.

71 Comisia, susținută de intervenientă, contestă aceste argumente.

- 72 În ceea ce privește, în primul rând, încălcarea obligației de motivare, care trebuie analizată mai întâi, Tribunalul arată, asemenea Comisiei, că motivele alegerii făcute de aceasta de a nu utiliza costul de producție al GFR ale Jushi pentru ajustarea costului GFR ale Hengshi reies în mod clar și neechivoc din considerentul (331) al regulamentului de punere în aplicare atacat. În considerentul menționat, Comisia a explicat că, după ce a evaluat dacă documentele contabile ale Hengshi reflectau în mod rezonabil costurile asociate producției de GFF, ea a constatat că prețurile de transfer pentru achizițiile de GFR ale Hengshi de la Jushi erau reduse substanțial în raport cu prețul de piață pentru aceleași tipuri de produse din Egipt, cu alte cuvinte, nu erau stabilite în condiții de concurență deplină. Acesta este motivul pentru care Comisia a ajustat costul GFR ale Hengshi pe baza prețurilor facturate de Jushi unor clienți naționali independenți de pe piața egipteană.
- 73 În plus, în măsura în care reclamantele contestă explicațiile furnizate de Comisie în memoriul său în apărare cu privire la faptul că Jushi și Hengshi nu puteau fi comparate, întrucât Jushi este o întreprindere integrată vertical, contrar Hengshi, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței citate la punctul 52 de mai sus, absența, într-o decizie care face obiectul unei acțiuni în anulare, a unor elemente contextuale care sunt ulterior aduse la cunoștința Tribunalului în cadrul prezentării de către o parte a împrejurărilor în care s-a petrecut litigiul cu care a fost sesizat nu poate, prin ea însăși, să demonstreze neîndeplinirea obligației de motivare în cadrul deciziei în litigiu.
- 74 Or, în speță, precizarea referitoare la faptul că Jushi este o societate integrată vertical, aspect pe care de altfel reclamantele nu îl contestă, nu constituie decât un element contextual pe care Comisia îl putea prezenta în memoriul în apărare, fără a-și încălca obligația de motivare.
- 75 Având în vedere cele de mai sus, reclamantele nu pot susține în mod valabil că regulamentul de punere în aplicare atacat era insuficient motivat și nici că Comisia a prezentat pentru prima dată în memoriul în apărare motivul pentru care a decis în speță să recurgă la excepția prevăzută la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază.
- 76 Prin urmare, critica întemeiată pe încălcarea obligației de motivare trebuie respinsă.
- 77 În ceea ce privește, în al doilea rând, critica întemeiată pe încălcarea articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, trebuie amintit de la bun început că, potrivit acestei dispoziții, „[î]n cazul în care costurile aferente producției și vânzării produsului care face obiectul unei examinări nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile ale părții în cauză, acestea sunt ajustate sau stabilite pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară sau, în cazul în care aceste informații nu sunt disponibile sau nu pot fi utilizate, pe baza oricăror alte informații rezonabile, inclusiv a informațiilor de pe alte piețe reprezentative”.
- 78 Este necesar să se arate, asemenea reclamantelor, că, având în vedere formularea dispoziției amintite, aceste două metode trebuie aplicate în ordinea prezentării lor. Prin urmare, Comisia trebuie să examineze mai întâi dacă poate ajusta sau stabili costurile aferente producției și vânzării produsului în cauză pe baza costurilor altor producători sau exportatori. Numai în cazul în care aceste informații nu sunt disponibile sau nu pot fi utilizate, este necesar să se recurgă la excepția prevăzută la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, potrivit căreia costurile trebuie stabilite „pe baza oricăror alte informații rezonabile” (a se vedea în ce sens Hotărârea din 12 octombrie 1999, Acme/Consiliul, T-48/96, EU:T:1999:251, punctul 36 și jurisprudența citată).

- 79 În plus, întrucât alegerea de a recurge la „orice alte informații rezonabile” constituie un regim de excepție de la regula generală prevăzută la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, ea trebuie să fie interpretată în mod restrictiv. Astfel, pentru nu ține seama de costurile altor producători sau exportatori din aceeași țară, Comisia trebuie să se întemeieze pe probe sau cel puțin pe indicii care să permită stabilirea existenței factorului în considerarea căruia este efectuată ajustarea.
- 80 În speță, pentru a-și justifica decizia de a nu utiliza costul de producție al GFR ale Jushi pentru a ajusta costul GFR ale Hengshi și, în consecință, de a recurge la alte informații rezonabile, Comisia a explicat că Jushi, deși era singurul alt producător de GFF în Egipt, era, pe de o parte, o societate afiliată Hengshi și, pe de altă parte, o societate integrată vertical, ceea ce nu era cazul Hengshi. În lumina acestor elemente, Comisia a decis, așadar, să calculeze costul GFR ale Hengshi pe baza prețului facturat de Jushi unor clienți naționali independenți.
- 81 Pentru a contesta decizia Comisiei de a recurge la orice altă informație rezonabilă pentru ajustarea costurilor în cauză, reclamantele se limitează să susțină că, întrucât „a verificat și a acceptat” costurile de producție aferente GFR ale Jushi, care era singurul alt producător de GFR în Egipt, Comisia era obligată să efectueze această ajustare pe baza costurilor menționate.
- 82 O asemenea afirmație nu poate fi însă admisă.
- 83 Astfel, pe de o parte, Comisia nu a „acceptat”, după cum reiese din cuprinsul punctului 80 de mai sus, costul de producție aferent GFR ale Jushi. Pe de altă parte, contrar celor pretinse de reclamante, din formularea articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază nu reiese că Comisia are obligația, chiar în prezența altor producători sau exportatori din aceeași țară, să efectueze în mod necondiționat ajustarea în discuție pe baza costurilor lor. Dimpotrivă, din această dispoziție rezultă că, chiar în prezența unor asemenea informații, Comisia poate să nu țină seama de acestea atunci când apreciază că respectivele informații nu pot fi utilizate. Or, Comisia a estimat că împrejurările menționate la punctul 80 de mai sus justificau faptul că asemenea informații nu puteau fi utilizate în speță.
- 84 Rezultă că Comisia a efectuat în mod întemeiat o ajustare a costului GFR ale Hengshi „pe baza oricăror alte informații rezonabile”.
- 85 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție de celelalte argumente ale reclamantelor.
- 86 În ceea ce privește, *primo*, argumentul potrivit căruia din memoriul în apărare ar reieși în esență că ceilalți producători sau exportatori trebuie să fie ei înșiși „comparabili”, ceea ce ar conduce la o interpretare largă a excepției prevăzute la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, trebuie arătat că „comparabilitatea” producătorilor la care face referire Comisia se înscrie în realitate în raționamentul potrivit căruia ea nu a putut lua în considerare costurile de producție aferente GFR ale Jushi, având în vedere că aceasta este, contrar Hengshi, o societate integrată vertical. Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 80 și 84 de mai sus, Comisia s-a putut întemeia în mod corespunzător pe acest element pentru a nu ține seama de costurile de producție aferente GFR ale Jushi și pentru a efectua o ajustare pe „baza oricăror alte informații rezonabile”.
- 87 În ceea ce privește, *secundo*, argumentul potrivit căruia, întrucât Comisia s-a inspirat din costurile VAG și din profitul Jushi din vânzările sale interne de GFF pentru a calcula valoarea normală a GFF ale Hengshi, conform articolului 2 alineatul (6) litera (a) din regulamentul de bază, ea ar fi

trebuie să procedeze la fel cu costul de producție de GFR ale Jushi, trebuie să se constate, asemenea Comisiei, că acest argument nu este relevant. Astfel, dispozițiile în discuție se referă la chestiuni diferite. În timp ce articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază privește calcularea costurilor aferente producției și vânzării produsului în cauză, articolul 2 alineatul (6) din același regulament are ca obiect calcularea costurilor VAG și a profitului în funcție de vânzările interne ale produsului similar, în contextul unor operațiuni normale.

- 88 Având în vedere cele de mai sus, critica întemeiată pe încălcarea articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază trebuie să fie respinsă, ca și al treilea aspect al primului motiv în totalitate.

Cu privire la al patrulea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatele (3), (6), (11) și (12) din regulamentul de bază

- 89 Reclamantele susțin în esență că Comisia a luat în considerare de două ori elementul de profit și de costuri VAG aferent vânzărilor de GFR ale Jushi în valoarea normală construită a GFF ale Hengshi. Ele susțin în special că, într-o primă etapă, Comisia a majorat costul GFR ale Hengshi pe baza prețului de vânzare al GFR facturat de Jushi unor clienți naționali independenți și, într-o a doua etapă, a adăugat la costul de producție revizuit al GFF ale Hengshi costurile VAG și profitul societății Jushi aferente vânzărilor sale de GFF acestor clienți. Or, întrucât vânzările de GFF ale Jushi clienților săi naționali independenți includ nu numai un element de profit și de costuri VAG aferent acestor GFF, ci și un element de profit și de costuri VAG aferent GFR utilizate pentru fabricarea GFF, Comisia ar fi luat în considerare de două ori costurile VAG și elementul de profit aferent vânzărilor de GFR ale Jushi. Procedând astfel, Comisia ar fi încălcat articolul 2 alineatele (3), (6), (11) și (12) din regulamentul de bază.
- 90 Comisia, susținută de intervenientă, contestă aceste argumente.
- 91 Trebuie arătat că argumentația reclamantelor este speculativă și nu se întemeiază pe niciun element concret care să poată demonstra că costurile VAG și profitul pentru GFR au făcut obiectul unei duble contabilizări la calcularea valorii normale a GFF ale Hengshi.
- 92 Astfel, deși afirmă că, în principiu, un producător integrat vertical precum Jushi înregistrează costuri VAG și un profit din vânzările produsului final mult mai ridicate decât cele înregistrate de un producător care nu este integrat vertical, ca urmare a faptului că producătorul integrat vertical trebuie să suporte și costurile VAG și profitul care s-ar raporta la factorul de producție utilizat pentru fabricarea produsului final, reclamantele nu demonstrează în mod concret în ce măsură costurile VAG și profitul rezultat din vânzarea de GFF ale Jushi includeau în speță un element de profit și costuri VAG aferente GFR utilizate la fabricarea GFF.
- 93 Or, în lipsa unei astfel de probe, nu se poate reproșa în mod valabil Comisiei că a efectuat o dublă contabilizare a elementului de profit și de costuri VAG aferent vânzărilor de GFR ale Jushi în valoarea normală construită a GFF ale Hengshi.
- 94 Prin urmare, al patrulea aspect al primului motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al cincilea aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază

- 95 Reclamantele susțin că, întrucât metodologia urmată de Comisie pentru a construi valoarea normală a GFF ale Hengshi este nelegală pentru motivele prezentate în cadrul primelor patru aspecte ale primului motiv, taxa antidumping definitivă de 20 % care le-a fost impusă depășește cuantumul dumpingului, cu încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- 96 Comisia și intervenienta contestă acest argument.
- 97 În această privință trebuie arătat, asemenea Comisiei, că analiza primelor patru aspecte ale primului motiv nu a evidențiat nicio eroare de drept și nicio eroare vădită de apreciere pe care aceasta ar fi săvârșit-o în construirea valorii normale a GFF ale Hengshi. În consecință, reclamantele nu pot susține în mod întemeiat că taxa antidumping instituită de Comisie depășește cuantumul dumpingului, cu încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- 98 Având în vedere cele de mai sus, se impune respingerea celui de al cincilea aspect al primului motiv, precum și a acestuia în totalitate.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (1)-(3) și (6), precum și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază

- 99 Acest motiv este împărțit în patru aspecte. Reclamantele susțin, în primul rând, că prin stabilirea prețului de export al reclamantelor, în special al Jushi, în vederea calculării marjei de subcotare a prețurilor în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, aplicat prin analogie, Comisia a încălcat articolul 3 alineatul (1) din acest regulament; în al doilea rând, întemeindu-se pe acest preț de export construit în vederea stabilirii existenței unui prejudiciu, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere la stabilirea prejudiciului, cu încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază; în al treilea rând, eroarea vădită de apreciere săvârșită de Comisie la stabilirea prejudiciului afectează analiza legăturii de cauzalitate pe care aceasta a efectuat-o în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază; în sfârșit, în al patrulea rând, prin reținerea unui preț de export construit în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, aplicat prin analogie, în vederea calculării marjei de subcotare a prețurilor indicative ale reclamantelor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în stabilirea cuantumului taxei antidumping, care este suficientă pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei Uniunii, cu încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- 100 Comisia, susținută de intervenientă, contestă nu numai temeinicia acestui motiv, ci susține de asemenea, cu titlu preliminar, că acesta ar fi inoperant.
- 101 În această din urmă privință, Comisia susține că, chiar dacă Tribunalul ar constata că aceasta a săvârșit o eroare prin utilizarea prin analogie a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază pentru calcularea subcotării prețurilor și a subcotării prețurilor indicative ale reclamantelor, o astfel de eroare nu ar fi de natură să determine anularea regulamentului de punere în aplicare atacat. Comisia prezintă în această privință, în duplică, noi calcule care ar arăta că, chiar luând în considerare valorile facturate de societățile afiliate Jushi din Uniune fără a efectua ajustări în

temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, ar exista doar o variație foarte redusă atât la nivelul subcotării prețurilor ([*confidențial*] în loc de 31,5 %), cât și la nivelul subcotării prețurilor indicative ([*confidențial*] în loc de 63,9 %).

- 102 Întrebate de Tribunal atât în scris, prin intermediul unor măsuri de organizare a procedurii, cât și oral, în ședința de audiere a pledoariilor, cu privire la noile calcule ale Comisiei prezentate în duplică, reclamantele au afirmat că, deși aceste calcule nu au efect asupra nivelului taxelor antidumping impuse prin regulamentul de punere în aplicare atacat, care sunt stabilite la nivelul marjei de dumping, ele ar putea afecta nivelul cumulat al taxelor antidumping și compensatorii, care este plafonat la nivelul marjei de dumping.
- 103 Potrivit unei jurisprudențe constante, instanța Uniunii poate respinge ca inoperant un motiv sau o critică atunci când constată că aceasta, în ipoteza în care ar fi întemeiată, nu poate determina anularea urmărită (Hotărârea din 21 septembrie 2000, EFMA/Consiliul, C-46/98 P, EU:C:2000:474, punctul 38, și Hotărârea din 19 noiembrie 2009, Michail/Comisia, T-50/08 P, EU:T:2009:457, punctul 59).
- 104 În speță, reclamantele au admis, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 102 de mai sus, că, chiar dacă Comisia ar fi utilizat pentru a stabili marja de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative calculele furnizate în duplică, întemeiate pe prețul de export al Jushi fără ajustările efectuate în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, nu ar exista niciun efect asupra nivelului taxelor antidumping impuse prin regulamentul de punere în aplicare atacat.
- 105 În plus, reclamantele nu au fost în măsură să aducă nicio dovadă, nici în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, nici în ședința de audiere a pledoariilor, pentru a-și susține argumentul potrivit căruia aceste noi calcule ar putea afecta nivelul cumulat al taxelor antidumping și compensatorii.
- 106 În consecință, chiar presupunând că reclamantele puteau contesta în mod întemeiat metodologia pe care Comisia a utilizat-o pentru a stabili prețul de export al Jushi în cadrul calculării marjei de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative, utilizarea noilor calcule menționate la punctul 101 de mai sus nu ar conduce, în orice caz, la o modificare a taxelor antidumping, așa cum admit de altfel reclamantele. Prin urmare, eroarea invocată nu poate constitui temeiul anulării regulamentul de punere în aplicare atacat în măsura în care le privește.
- 107 În consecință, al doilea motiv trebuie înlăturat ca inoperant, fără a fi nevoie să se analizeze temeinicia celor patru aspecte invocate de reclamante în susținerea acestui motiv.
- 108 Având în vedere cele de mai sus, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

- 109 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune ca acestea să fie obligate să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, conform concluziilor acesteia din urmă.
- 110 În temeiul articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, intervenienta va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE și Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE vor suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.**
- 3) Tech-Fab Europe eV va suporta propriile cheltuieli de judecată.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 1 martie 2023.

Semnături